AALBURG

Speelterrein Katalijnestraat

De gemeente Aalburg beschikt over een groot aantal speelvoorzieningen voor de jeugd. Een van deze speelterreintjes bevindt zich aan de Katalijnestraat in Wijk en Aalburg. Naast 3 speeltoestellen voor de kleintjes, is daar een trapveldje, bestaande uit 2 midi-doelen met ballenvangers gerealiseerd.
Reeds langere tijd kwamen er uit de omgeving klachten over overlast. De gemeente heeft met alle betrokkenen in het nabije verleden hierover overleg gevoerd. Door wat aanpassingen aan het terreintje te realiseren hoopte de gemeente dat de overlast zou verminderen. Omdat er sprake bleef van overlast heeft de gemeente deze week het trapveldje buiten gebruik gesteld door het weghalen van de 2 midi-doelen en ballenvangers. De 3 speeltoestellen voor de kleintjes zijn gewoon blijven staan.
Het oude trapveldje zal in het najaar ingeplant worden met groen.
De gemeente zal zich de komende tijd beraden waar in dat gebied een nieuw trapveldje voor de voetballende jeugd aangelegd kan worden.

Aalburg wil geen nieuw zwembad

Door: Hans Verbeek

WIJK EN AALBURG, 26 jul '07 - De politiek geniet van het zomerreces, denk je, maar niets is echter minder waar. In Aalburg laaien de discussies al aardig op omtrent een eventuele samenwerking met Woudrichem over de nieuwbouw van een multifunctioneel zwembad. Vorige week kwam Sha Sheikkariem van de partij Ideaalburg al in de media met zijn plan voor een nieuw bad. De fractievoorzitter van de SGP, Adrie Burghout, trok vervolgens daar weer tegen ten strijde.

Burghout wond er geen doekjes om. Hij erkent dat de SGP qua zwembad niet helemaal voorop loopt. "Daar hoeven de mensen zich niet over te verbazen. Op zich is er niets mis met zwemmen. Het is een tak van sport, of liever noem ik het een tak van bewegen, die goed is voor een mens. Zolang er geen openstelling op zondag wordt nagestreefd en er geen wedstrijdelement om de hoek komt kijken, hebben we er geen probleem mee.
Overigens zal zwemmen niet zo snel de nodige verdwazing opleveren, zoals we dat bij andere sporten zien. Al met al zijn we zeker niet tegen, maar… om nu een geheel nieuw project te starten... daar plaatsen we toch wel wat vraagtekens bij. Het zal de zoveelste structurele kostenpost worden voor Aalburg.
Het gaat goed met de gemeente, maar we moeten niet teveel gekke dingen op onze nek halen. Daar moeten we dus niet in stappen. Het is nog maar de vraag hoe groot het gebruik van weer een nieuwe voorziening zal zijn. Dat kan nog wel eens tegenvallen. Geen enkel zwembad draait kostendekkend. Dus: we gaan niet mee met de ideeën van Shah Sheikkariem."
Sheikkariem verklaarde vorige week in Altena Nieuws, dat er juist veel voordelen te halen zijn uit een eventuele samenwerking met Woudrichem. Kosten zouden gedeeld kunnen worden en de bezettingsgraad zou ook hoger komen te liggen.
Duidelijk is nu dus, dat hij op geen enkele steun hoeft te rekenen van zijn oppositiegenoot de SGP.

Afscheid in stijl

Groep acht van de Sleeuwijkse Burgemeester Verschoorschool heeft op woensdag 18 juli in stijl afscheid genomen van de basisschool. Het leek wel alsof de jaarlijkse uitreiking van de Oscars naar Sleeuwijk was verplaatst. De rode loper lag uit, filmmuziek schalde over het schoolplein en achter het dranghek stonden behalve de rest van de leerlingen en de ouders ook de nodige paparazzi te wachten. Een enorme limousine arriveerde, die de sterren vervoerde. De leerlingen zagen er fantastisch uit in prachtige avondjurkjen, nette pakken of zelfs in smoking. Nadat ze per twee- of drietal over de rode loper het schoolplein opkwamen, was het tijd voor een afscheidstoast. En gelukkig mochten ze daarna nog een uitgebreid ritje maken in de limousine. Dit onvergetelijke afscheid werd mede mogelijk gemaakt door Fitnesscentrum Studio Aktief en Heutink Primair Onderwijs B.V.

COLOFON

Drukkerij, uitgeverij redactie en administratie:
Damen Altena Pers BV, Leemansstraat 7
Postbus 14, 4250 DA Werkendam
Telefoon: 0183-508558 - Telefax: 0183-508559
Nieuwsredactie:
altenanieuws@drukkerij-damen.nl

Hoofdredacteur:
Ton Kuppens
Telefoon redactie 0183-508558
Email: tonkuppens@drukkerij-damen.nl

Advertentieverkoop:
Email jessica@drukkerij-damen.nl
Teuna v.d. Stelt, kern Werkendam
Mobiel 06-22427055
Saskia Ruiter
Mobiel 06-22483424

Aanleveren kopij en advertenties:
getypt of in blokletters geschreven; digitaal op floppy in een gangbaar tekstverwerkingsprogramma (WP of Word) of elektronisch per e-mail (zie hierboven) bij:
- Balie Drukkerij Damen B.V., Leemansstraat 7, Werkendam
- J. Lankhaar, Rondendans 13, Genderen

Sluitingstijd advertenties, ingezonden stukken en nieuws:
Advertenties: woensdag 10.00 uur. Reclames over geplaatste advertenties dienen uiterlijk 7 dagen na plaatsing ingediend te zijn. Na deze termijn kunnen geen reclames meer in behandeling genomen worden. Nieuws, persberichten, ingezonden brieven: dinsdag 17.00 uur. Alles wat na deze tijd binnenkomt, wordt automatisch 1 week doorgeschoven. De redactie behoudt zich het recht voor om, zonder kennisgeving aan de inzender(s), advertenties, nieuwsartikelen, persberichten en ingezonden brieven te weigeren, in te korten of op een andere datum te plaatsen.

Correspondenten:
WERKENDAM:
- Joop Uijl, tel. 0183-501065
- Arie van der Pijl, tel. 0183-502571
- Francis Hage, tel. 0183-503551
- Anita v.d. Heuvel-Harsing, tel. 0183-304460
SLEEUWIJK:
- Marjolein Anker, tel. 0183-301839
WOUDRICHEM:
- Sophie Krale, tel. 0183-303259
- Ina van Boven-de Heus, tel. 0183-310369
WIJK EN AALBURG:
- Clemens van Rijthoven, tel. 0416-691572
- Hans Verbeek, tel. 0416-692838
RIJSWIJK:
- Marjon van Vugt, tel. 0183-449646
DUSSEN/HANK:
- Maril Hageman, tel. 0416-394222
- Joop Klute (foto's), tel. 0162-402586
NIEUWENDIJK:
- Corine Verweij, tel. 0183-403422
VEEN:
- Lies Schreuders, tel. 0416-695010

ZETFOUTEN EN PRIJSWIJZIGINGEN VOORBEHOUDEN.

Niet geplaatste nieuwsberichten worden niet bewaard, maar moeten opnieuw ingezonden worden.

Auteursrechten voorbehouden
© 2007 Damen Altena Pers b.v.

Huisdieren

Ton Kuppens

Mijn liefde voor huisdieren is beperkt. Menigmaal heb ik uitgeweid over mijn afkeer van het legale soort zoals katten, kanaries, parkieten, goudvissen, hamsters, schildpadjes en konijnen. Van de illegalen heb ik een nog grotere afkeer, zoals muizen, bijen, wespen, muggen en spinnen. Niet die webspinnende spinnen in de najaastuin, maar zo'n dikke zwarte die je ineens in je badkamer wanhopig tegen de gladde wand op ziet klauteren. Ik zie ze meestal niet, maar een angstige krijs van mijn wederhelft alarmeert me. Vroeger mepte ik zo'n luguber monster manhaftig dood maar het wegwerken van de vlekken koste zoveel moeite en veroorzaakte opnieuw een kreet van afgrijzen en woede van vrouwlief dat ik er voortaan de stofzuiger op zet. "Daar kruipt ie uit", bibberde echtgenote vervolgens, maar ik pochte met mijn kennis van stofzuigers. In die zak is ie ten dode opgeschreven. Eruit kan niet want voor dat gat zit een flapje. Aan muizen heb ik een broertje dood. Een klem vind ik gruwelijk, maar een valletje is ook niks. Wat moet je met een angstige muis in een valletje? Nou? Loslaten kan niet want dan had ik dat valletje net zo goed niet op kunnen zetten. Dus? Klemmen! Bloederig, inderdaad maar het beest is wel morsdood. Toen de zoons voor het eerst een dode muis in de klem aanschouwden, werd ik prompt uitgemaakt voor dierenbeul en wilden ze met alle geweld het muizenlijk begraven. Van het bovenstaande lijstje legale huisdieren heb ik alles over de vloer gehad plus twee honden. Niet uit eigen vrije wil maar afgedwongen door de kroost. De kat was onverslaanbaar. Overleefde alles inclusief twee honden. Bijna 19 jaar heeft zij mijn leven zuur gemaakt. Een spuit van de dierenarts beëindigde eindelijk dat eigenwijze en a-sociale kattenleven. "En dat was het laatste huisdier ooit dat hier onderdak vond", beval ik. U begrijpt het al, ik heb niet op Marianne Thieme en haar dierenclub gestemd. Ik ben van nature zachtmoedig voor de legale huisdieren maar na het moment van komen is er óók een van gaan. Het konijn werd kerstbout, de parkieten vlogen de wijde wereld in, de kanarie heb ik weggegeven, de hamster idem dito en de goudvissen overleefden meestal de vakantie niet. Wat er van de schildpadjes geworden is, weet ik niet meer. De beide honden overleefden de injectienaald van de dierenarts evenmin, maar dat was uit mededogen. De eerste was 14 jaar oud en doodziek, de tweede 4 jaar oud en eveneens niet te redden. Zo nu bent u op de hoogte van de huisdierenterreur die ik ondergaan heb. Voor eens en voor altijd genezen. Met die ervaringen in het achterhoofd begon ik zoon nummer twee te bezweren niet aan een hond te beginnen, toen hij het plan opperde. "Herinner je de plichten", hield ik hem voor. Nutteloos volgens wederhelft want in de plichten deelden de zoons nauwelijks. De vroege ochtendwandeling, de tussen-de-middag wandeling en de beide avondwandelingen gingen meestal aan hen voorbij. 's Avonds moest er gestudeerd worden, er waren vrienden op bezoek, ze moesten dringend naar vrienden of ze wilden vroeg naar bed. 's Middags waren ze niet thuis en 's morgens was wel e-r-g vroeg. Nummer twee stribbelde tegen en beweerde glashard dat hij ook regelmatig met de hond liep. "Wat noem jij regelmatig?", vroeg ik. Enfin, hij heeft zich een hond aangeschaft. Een American Stafford terriër. Zo'n mormel waar je uren mee moet lopen want het beest barst van energie. Oersterk, aanhankelijk, wild en getooid met de naam Ollie. Ollie, dat roept bij mij beelden op van een 'Heer van Stand', juist, Maarten Toonders Ollie B. Bommel. Een goedzak van een beer, makker van Tom Poes, een beetje bekakt en alles behalve energiek en dus onvergelijkbaar met de hond Ollie. Of hij met de vakantie hier kan komen logeren, Ollie dus. Ik bespaar u mijn antwoord, terwijl mijn vrouw nog zat te dubben. Ik heb er een bijna 40-jarig huwelijk voor op het spel gezet, bij wijze van spreken. Ollie erin, ik eruit. Vorige week belde hij dat hij geopereerd werd. Consternatie hier. Wat was er aan de hand? Op een kwaad moment zette Ollie zich schrap voor een wilde jacht op een soortgenoot. Zoon nummer twee wilde hem grijpen maar bleef met z'n ringvinger tussen de riem haken. Knak, vinger bungelt erbij. Pees afgescheurd. Nu zit zijn hand in een kunststof manchet. Tijdens het ziekenbezoek ben ik maar met Ollieboy gaan wandelen. En dat heeft ie geweten. Mak als een lammetje kwam ie terug en dook direct in z'n mand. Hoe ik dat geflikt heb? Ja, kom op zeg, daar laat ik me niet over uit. Stel dat een dierenpartijgenoot dit stukje naar Marianne Thieme stuurt…

Verpleegkundigen bezig met ontwikkeling particuliere woonzorgvoorziening

Zorg op maat in kleinschalige voorziening

Carla van de Graaf (l) en Ilonka de Waal (r) op de locatie waar straks in Nieuwendijk een particuliere woonzorgvoorziening gebouwd zal gaan worden.

Door: Corine Verweij

NIEUWENDIJK, 26 jul '07 - Verpleegkundigen Ilonka de Waal (43) en Carla van de Graaf (38) hopen eind 2008 in Nieuwendijk een particuliere woonzorgvoorziening te openen. De kleinschaligheid, de hoge kwaliteit van zorg en de mogelijkheden voor echtparen vormen in het Land van Heusden en Altena een gat in de markt. De verwachting is dat de eerste paal van "Altenastaete" begin 2008 geslagen wordt, in wat nu nog een boomgaardje is aan de Griendstraat.

De Waal en Van de Graaf laten zich al geruime tijd inhuren voor het verlenen van zorg aan huis. Mensen die uit het ziekenhuis ontslagen zijn, mensen met een handicap en terminale patiënten kunnen een beroep op hen doen en dat financieren met een persoonsgebonden budget (PGB). Het opzetten van een eigen particuliere woonzorgvoorziening is voor beide dames "met een zorghart" een logische volgende stap.

Particuliere thuiszorg
Tot pakweg een jaar geleden waren beide verpleegkundigen als leidinggevenden in loondienst van een ziekenhuis. Daar liepen ze steeds vaker aan tegen de administratieve rompslomp en de bureaucratie. Voor contacten met patiënten was steeds minder tijd. Dat kwam in hun ogen de kwaliteit van de zorg niet te goede. Ze begonnen zich op de particuliere markt aan te bieden en sinds enige tijd werken ze samen onder de naam "Particulier thuiszorgbureau Altenastaete". Ze bieden mensen hulp bij wassen en aankleden, ze dienen insuline en andere medicijnen toe, verzorgen wonden en beademingscanules, bedienen beademingsapparatuur en dienen medicatie toe via het bloed. In zorgbegrippen heet dit persoonlijke verzorging, verpleging en gespecialiseerde verpleging. Maar ook bieden de beide verpleegkundigen activerende en algemene ondersteunende begeleiding, dat wil zeggen dat ze een boek voorlezen, gaan winkelen en met de cliënt naar de kapper gaan. Allemaal werkzaamheden om de partner of een andere mantelzorger van de cliënt te ontlasten. De zorg die De Waal en Van de Graaf nu aan huis bieden, willen ze straks ook bieden in hun eigen woonzorgvoorziening.

Woonzorgvoorziening
Het idee om naast de zorgverlening aan huis een kleinschalige particuliere woonzorgvoorziening te openen werd twee jaar geleden al geboren. De Waal: "We hebben gezien dat daar een markt voor is en in het land van Heusden en Altena bestaat het nog niet."
De Waal en Van de Graaf onderzochten de mogelijkheden op locaties in Andel en in Nieuwendijk. Uiteindelijk kregen ze de kans om in Nieuwendijk een stuk grond mét bouwbestemming te kopen. Daar moeten wooneenheden komen voor tien tot twaalf bewoners, waaronder echtparen. Iedere wooneenheid heeft een eigen natte ruimte, een kleine kitchenette en een zit/slaapkamer, of een zitkamer en een slaapkamer. Daarnaast is er een gezamenlijke huiskamer. Het complex wordt uitgevoerd in twee bouwlagen en een zolder. Architect P. van Galen uit Waalwijk legt momenteel de laatste hand aan de kleine aanpassingen, die de Welstandscommissie wenselijk vindt.
De toekomstige bewoners van "Altenastaete" gaan een wooneenheid huren. Nutsvoorzieningen, verzekeringen, de alarminstallatie, telefoon en internet zitten bij de huurprijs in, net als de maaltijden en hetgeen gedronken wordt. De zorg die de bewoners nodig hebben, wordt vergoed vanuit de AWBZ.
De Waal: "Wij bieden meer zorg en meer kwaliteit dan de reguliere zorg kan bieden. Vierentwintig uur per dag staan we klaar voor de bewoners met activerende en ondersteunende begeleiding, verzorging en (gespecialiseerde) verpleging. Bij dat alles staat de wens van de cliënt voorop. Of men nu vroeg wil opstaan of laat naar bed wil gaan, naar de kapper wil of naar de bioscoop, wat de cliënt wil, gaan we mogelijk maken. Om financiële redenen lukt dit binnen de reguliere zorg niet. Bij ons wel. Daar staat tegenover dat we niet de goedkoopste zijn. Onze toekomstige bewoners zijn wel enigszins kapitaalkrachtig."

ZZP
"Altenastaete" zal een algemene identiteit hebben. Iedereen die zorg nodig heeft, kan er een woonzorgeenheid huren. Ras, geslacht, geaardheid en geloof zijn daarbij niet bepalend. Wél of men de regels van het huis kan onderschrijven. Van de Graaf: "Wij willen lichamelijke zorg bieden tot en met de laatste levensfase. Maar ook voor revalidatie of herstelzorg zien wij mogelijkheden. En in tegenstelling tot een regulier verpleeghuis, kunnen bij ons ook echtparen terecht waarvan alleen de man of de vrouw een zorgvraag heeft."
Beide verpleegkundigen zijn straks heel dicht betrokken bij de particuliere woonzorgvoorziening. Carla van de Graaf woont ernaast en voor Ilonka de Waal wordt woonruimte binnen "Altenastaete" gerealiseerd. Voor de 24-uurszorg in de woonzorgvoorziening wordt echter ook een beroep gedaan op ZZP-ers, mensen die zich als zelfstandige in laten huren voor verpleging en verzorging. Ilonka de Waal: "Met ons particuliere thuiszorgbureau Altenastaete hebben we daar inmiddels ruime ervaring mee. Met ZZP-ers kunnen we inspringen op de flexibele zorgvraag, de groep die zich bij ons aansluit wordt ook steeds groter. Als ZZP-er kunnen verpleegkundigen eindelijk doen wat ze echt leuk vinden en bieden wat ze zelf willen. Voor de zorg, tijd en aandacht, die ze aan hun cliënten besteden krijgen ze vervolgens veel waardering". Carla van de Graaf vult aan: "We worden nu al benaderd door verpleegkundigen met de vraag of ze aan het werk kunnen in ons toekomstige woonzorgvoorziening. Dat daar tijd en aandacht zal zijn voor de bewoners is aantrekkelijk."

Contact
Overigens blijven Carla van de Graaf en Ilonka de Waal, behalve in hun woonzorgvoorziening, straks ook actief op de markt van zorg aan huis, particulier of gefinancierd met een PGB. Ze gaan dus zowel intra- als extramuraal werken. Daarnaast zien ze kansen om invulling te geven aan personenalarmering en aan de 24-uurs zorg in het WoZoCo, dat in Nieuwendijk gebouwd gaat worden.
Voor meer informatie over Particulier Thuiszorgbureau Altenastaete en woonzorgvoorziening Altenastaete kan contact opgenomen worden met Carla van de Graaf, tel: 06-41325533 of carlavdgraaf@planet.nl. Vanaf september kunnen de ontwikkelingen ook gevolgd worden op internet: www.altenastaete.nl

Waterschap akkoord met fietstunneltje

Door: Ton Kuppens

WERKENDAM, 26 jul '07 - Waterschap Rivierenland heeft de gemeente Werkendam groen licht gegeven voor de aanleg het fietstunneltje onder de Werkensedijk. De tunnel ontsluit de nieuwbouw voor fietsers en voetgangers en is een hartenwens van deze coalitie, ondanks felle oppositie van de Stuurgroep-Dorpsbelang combinatie. Het waterschap was aanvankelijk tegen het 'doorsteken' van de dijk, omdat die deel uitmaakt van de secundaire waterkering. Bij hoge uitzondering, zo laat de dijkgraaf weten, gaat Rivierenland akkoord maar wel onder strenge voorwaarden. Zo moet de tunnel bij eventuele calamiteit automatisch afgesloten kunnen worden. Vertrekkend Wethouder Van den Berg is ingenomen met het besluit van het waterschap. "Na mijn vakantie gaan we er direct mee aan de slag. Het geld is al gereserveerd en als we dit jaar of uiterlijk in 2008 aanbesteden ontvangen we ook nog 3,5 ton subsidie van de provincie."

Nieuw Dijkhuisje

Giessen,- De provincie Noord-Brabant heeft de st. Herv. Centr. 't Dijkhuisje te Giessen een subsidie toegezegd van € 100.000,- in de kosten van de bouw van een nieuw gemeentecentrum aan de Kerkstraat. Het stichtingsbestuur zal de gemeenteleden na de zomervakantie uitleg geven over de nieuwbouw.

C1000 Timmerdorp

WERKENDAM - De organisatie van het C1000 Timmerdorp Werkendam heeft inmiddels alle voorbereidingen getroffen om het timmerdorp in de week van 21 tot en met 24 augustus tot een succes te maken. Op de internetsite www.timmerdorpwerkendam.nl is alle informatie en zijn de laatste nieuwtjes te vinden. Er zijn inmiddels 125 entreekaarten verkocht, en de resterende kaarten worden verkocht bij Debby Tol, Stormrand 4, tel. 0183-503993 - Wendy Ippel, Sluyterstraat 10, tel. 0183-500040 - Teuna van der Stelt, Weegbree 12, 0183-503280. U kunt zich nog aanmelden als vrijwilliger, bij voorkeur op dinsdagmiddag en de woensdag.

Grote schade bij brand in Veen

Een geschrokken kijker ziet heel veel rook.

Door: Hans Verbeek

VEEN, 26 jul '07 - Een grote brand heeft vorige week donderdag grote schade veroorzaakt aan een woning in de Witboomstraat in Veen.

Om circa kwart voor elf kwam het bericht binnen bij de centrale meldpost dat er een behoorlijke binnenbrand zou zijn, de brand werd vervolgens al heel snel opgeschaald naar grote brand. Het korps van Wijk en Aalburg kreeg vervolgens hulp van de korpsen van Giessen, Waalwijk, en Tilburg. Die hadden geen minuut later hoeven te komen of het nieuwe rietendak was er ook aan gegaan. Nu kon dus ternauwernood een uitslaande brand voorkomen worden. Dat er binnen in een hevige brand woedde, bleek wel uit het feit dat er twee brandweerlieden onwel werden en ter observatie in het ziekenhuis moesten worden opgenomen.

De brand is ontstaan omdat er iemand per ongeluk de knop van de sauna had aangezet. De daarin opgeslagen materialen bleken daartegen niet bestand met de brand als gevolg.

Viveen en Hartman, Woerkumser kan het niet

Door: Sophie Krale

WOUDRICHEM, 26 jul '07 - In het rijtje van echte Woerkummers mogen Johan Viveen en Henny Viveen-Hartman natuurlijk niet ontbreken. Allebei zijn ze geboren in het Locomotiefstraatje, dat was vroeger een doodlopend straatje met vijf huisjes achter de Kazerne.

Vader Viveen had een grossierderij in kaas en spek en was later vertegenwoordiger. Johan werd geboren in 1932. In 1940 verhuisde de familie Viveen naar de Landpoortstraat. Henny's vader was visser.
Herinneringen worden opgehaald en Johan vertelt dat er vroeger in de Landpoortstraat drie boerderijen stonden, maar ook twee in de Kerkstraat en één in de Bagijnestraat. Dat was belangrijk als de vesting omsingeld was door de vijand of door het water, dan was er toch te eten. Johan was een tiener in de oorlog, dat was soms een angstige tijd, vooral het opblazen van de molen heeft veel indruk op hem gemaakt. Zijn vader lag toen met een 'negenoog' op bed en was doodziek, ze hebben hem toen op een kruiwagen gelegd en met de hele familie zijn ze naar Den Bol gelopen om de klap af te wachten. Bij thuiskomst waren veel ramen gesneuveld. Veel mensen kregen in die tijd Duitsers ingekwartierd, die kwamen van het front en hadden niets te doen en dronken stevig. In de Landpoortstraat zaten er verschillenden. Die haalden uit de polder wel eens een koe of een schaap om te slachten. De jongens mochten de wol uit de schapenhuiden trekken. Maar tijdens de Kerstdagen gedroegen de Duitsers zich verschrikkelijk, 'ze zopen er op los,' vertelt Johan, 'en een Duitse officier schoot toen uit balorigheid door het plafond van de boerderij waar hij zat. In een schuur lagen sigaretten en munitie en wij pikten daar wel eens wat van. Gelukkig hadden de Duitsers dat nooit in de gaten.
In het gebouw van de Genie, de latere Brandweerkazerne, stonden een aantal paarden die werden verzorgd door twee Rijksduitsers, die jongens wilden dat helemaal niet, ze kwamen wel eens bij ons koffiedrinken. In die jaren was het na 6 uur 's avonds spertijd en dan mocht je niet meer naar buiten en geen licht aandoen.'
In 1945 moest Johan's moeder thuis bevallen van zijn jongste broertje, ze hadden toen ook een Duitser in de voorkamer zitten.
Maar in de oorlog hebben ze nooit honger geleden en Johan en Henny hebben in die tijd een leuke schooltijd gehad. Johan ging direct aan het werk bij de Vries Robbé in de zomer van 1947. Het was een hete zomer en hij had het heel slecht naar zijn zin achter de hekken van het bedrijf, hij voelde zich opgesloten. Na drie jaar moest hij in dienst en hij ging daarna bij een boer werken, dat beviel veel beter. Johan kende Henny natuurlijk wel, want iedereen in de vesting kende elkaar, maar ze was vijf jaar jonger en zijn oog viel pas echt op haar toen hij jaren later op bezoek bij zijn tante in het Locomotiefstraatje kwam.
Ze kregen verkering en trouwden in de koude winter van 1962. Het sneeuwde, stormde en vroor dat het kraakte. Met hulp van burgemeester Dingemans Wierts kregen ze een huis in de Landpoortstraat. Drie maanden zat hij die winter thuis met 'vorstverlet'. De Maas lag dicht en je kon over rivier naar Loevestein lopen. Johan was inmiddels vrachtwagenchauffeur op een betonmixer en daarna mengmeester op een betonfabriek, waar hij na negenentwintig jaar met de VUT ging, hij vermaakt zich prima.
Ze hebben veel gereisd, hoewel dat nu iets beperkter is wegens gezondheidsklachten. Zeven jaar reed hij op de buurtbus. Maar zijn grote passie is toch toneelvereniging 'Vriendenkring', die bestaat 53 jaar, daarvan is hij voorzitter en al 46 jaar lid. Vroeger waren er 27 opvoeringen per jaar door de hele regio. Alles deden ze zelf, Johan zorgde voor transport van de decors en attributen. Nu zijn er twee opvoeringen per jaar in het Rondeel, de zaal zit dan goed vol. Johan neemt nu even de kans waar om te pleiten voor verenigingen, daar zou de gemeente zou iets meer voor moeten doen, vooral natuurlijk voor 'de Vriendenkring'. Nooit kregen ze een cent subsidie, alleen een kleine gift bij het 50-jarig bestaan.
Verder vinden ze dat er eens een beter parkeerbeleid moet komen in Woerkum. Vreemde auto's staan soms hier weken fout geparkeerd, niets gebeurd er. En iedere familie met meer dan één auto zou de tweede auto elders moeten parkeren. Want kom je 's avonds thuis, kun je heel Woerkum rondrijden voor een plekje.
Een andere klacht is het onderhoud van de groenvoorziening en de wallen in Woerkum, dat zit niet op een goede lijn.

Maar over de activiteiten die tegenwoordig in de vesting plaatsvinden zijn de Viveens positief, dat brengt leven in de brouwerij, want Woerkum dreigde in te slapen. De winkeltjes komen toch niet terug, dat is uit de tijd. Maar Johan en Henny zijn tevreden in Woerkum en hopen dat ze hier nog lang en gelukkig mogen wonen en ook zo af en toe nog een mooi reisje kunnen maken.

Henny en Johan Viveen.

UW MENING

Ingezonden brieven worden alleen in deze rubriek opgenomen als ze voorzien zijn van naam, adres en woonplaats van de schrijver en ondertekend. Er worden geen anonieme brieven geplaatst. Van inzenders van e-mailberichten wordt het volledige e-mail adres geplaatst. Tevens dient de afzender zijn adres in de mail te vermelden. U dient er rekening mee te houden dat uw naam vermeld wordt. De redactie behoudt zich het recht voor uw brief in te korten en een discussie te beëindigen. Houd uw brieven kort, dat verhoogt de kans op plaatsing.

Koester goede besluiten van de gemeente Werkendam

Het besluit om kernen, Dussen en Nieuwendijk, die geen eigen zwembad hebben korting te geven op een abonnement is een goed besluit. Deze inwoners zijn vanwege de afstand tot het zwembad altijd meer geld voor vervoer kwijt in verhouding tot de inwoners van Hank, Sleeuwijk en Werkendam. Een eerlijk voorstel. Hopelijk krijgt het voorstel van SDc om dat te niet te doen omdat dat zogenaamd concurrentie schade oplevert aan het Mega Zwemparadijs aan de Kurenpolder in Hank, geen poot aan de grond. Alsof AH, C1000 etc. zouden worden benadeeld door gesubsidieerde voedselbanken? De kleine zwembaden in Sleeuwijk en Werkendam varen er wél bij. Zodat ze nog lang voor ons behouden kunnen blijven. Goede besluiten zijn zeldzaam, dus hou ze vast gemeenteraad van Werkendam!

Vr. groet
Pauline van den Tol

Al-te-naatje — Nelleke Haverhals